

nogensomhelst bestemt Regel, efter Forgodtbe-
findende kan bestemme hans Pension.

Formanden: Afslutning af Forhandling-
erne er begjæret af følgende 15 Medlemmer:
Jespersen, Frølund, Damkjær, C. H. Hansen,
Skau, L. Hansen, Black, J. Knudsen, Tuxen,
Boserup, J. Christensen, Hoyer, Jørgensen,
Linnemann og Gram.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev
Afslutning af Forhandlingerne forkastet med
39 Stemmer imod 31.

Réc: Det er en vanskelig Sag for os
Løgfolk i saadanne Tilfælde at optræde mod
saa loykyndige og tilmed saa skarpsindige Ord-
fortolkere som den ærede Rigsdagsmand for
Kjøge (Krieger), og jeg skulde ogsaa vel have
vogtet mig derfor, naar det her gjaldt en egentlig
Ordfortolkning. Men jeg er netop enig med
den ærede Rigsdagsmand i, at det her mindre
gjælder om at fortolke det enkelte Ord, end at
finde den rette Aand i det vedkommende Punkt
i Grundloven; og netop den mener jeg vi
ingenlunde saaledes kunne gribe ved at holde
fast paa Maaden, hvorpaa Ordet „Pensions-
loven“ her, med den bestemte Artikel, er hensat,
men ved at sammenholde det med andre lig-
nende Bestemmelsesmaader i Grundloven for
ogsaa i nærværende Tilfælde at søge at ud-
finde, hvad der har været Hensigten med det,
der saaledes er fastsat. Der er nu med Hensyn
til flere andre Forhold udtrykkeligt bestemt,
at de skulle „ordnes ved Lov“. Disse samme
Ord ere vel ikke hensatte her med Hensyn til
Pensioneringen af Embedsmand; men jeg kan
desuagtet ikke i de Ord „i Overensstemmelse
med Pensionssloven“ see Andet end en Om-
skrivning af den Sætning, som paa andre
Steder er bleven anvendt i de Udtryk „ordnes
ved Lov“, for derved at betegne, som den ærede
Rigsdagsmand selv sagde, „at der skal tilfikkres
Embedsmændene en lovhjemlet Stilling“. Dette
skeer jo nu, hvad enten denne Pensionering
finder Sted ved en almindelig Lov eller saakaldte

almindelige Regler, hvilke jo endog skulle kaldes
almindelige, selv om de modtage en Række af
Undtagelser, — eller det skeer ved særlige Pen-
sionslove, naar kun den lovgivende Magt
virker ved Pensioneringen, og Vilkaarlighed
i Administrationen — som kun kan være den
Vilkaarlighed, hvorefter der med Sikkerhed
kan være Tale, thi ellers havde den
lovgivende Magt dog virkeligen ingen Be-
tydning — ikke kan træde i Virksomhed.
Skulde nu Udtrykket „Pensionssloven“, som det
staaer her, pege bestemt hen til een almindelig
Lov, en Lov, som jo endnu ikke var givet,
da Grundloven blev fastsat, men allsaa en be-
budet Lov, som skulde gjælde i alle almindelige
Tilfælde: saa maatte jo en saadan Lov ogsaa
affkære Muligheden af at kunne have Love for
forskjellige Arter eller forskjellige Embedsclasser,
saasom ved Pensioneringen for Geistligheden,
for Officererne osv. Man vil jo vel dertil
maaſkee indvende, at disse specielle Love altid
kunde udkomme som Tillæg til den almindelige
Pensionsslov; men det forekommer mig dog, at
der efter den paastaede Fortolkning da ogsaa
heri vilde være en Gluderen af Grundlovsbe-
stemmelsen. Jeg seer derfor ikke Andet, end at
det, som Grundloven har villet tilfikkre Em-
bedsstanden, og det mener jeg ogsaa bestemt er
sket ved anden Pasfus af § 22, kun er, at
den skal have en lovbestemt Pension, at Vil-
kaarlighed ikke skal fastsætte Størrelsen af Pen-
sionen og skal kunne gribe ind i Embedsmæn-
dernes Stilling, heller ikke efterat de have for-
ladt deres Embede — men at ogsaa dette bli-
ver fuldkommen opretholdt, naar Pensionering
kun fastsættes ved Lov, hvad enten det
skeer i Almindelighed eller for de enkelte Til-
fælde. Hvorvidt det Sidste i sig selv vil være
at foretrække, skal jeg ikke tillade mig at ud-
tale nogen Mening om her. Jeg troer heller
ikke, at det er Andet end det formelle Spørgs-
maal, som for Diebliffet foreligger.